

podán jen zkouškou, která byla do konce roku 1922 s prospěchem dobrým, pokud se týče dostatečným vykonána před zkušební komisí mno a že průkaz takový nutno podati do 5. března 1923.

Má tedy ustanovení § 32 odst. 3 vl. nař. č. 10/1924, pokud jde o průkaz zkouškou, na myslí jediné jaz. zkoušku před zkuš. komisí mno ve smyslu právě uvedeného výnosu. Tou ovšem není zkouška, již se st-l dovolává.

Má tedy nař. rozhodnutí dostatečnou oporu ve spisech i v zákoně a stížnost, jiných námitek neuplatňující, není důvodná. — — —

Č. 7618.

Vojenské věci: * Ustanovení výnosu mno čl. 260 V. V. 1924 k čl. X. odst. 2. o stabilizační (slovenské) výhodě neodporuje usnesení min. rady z 20. července 1923, uveřejněnému v čl. 350 Věcného věstníku mno z r. 1923.

(Nález ze dne 7. prosince 1928 č. 32.970.)

V ě c: Ing. Antonín P. v Bratislavě (adv. Dr. Lad. Wopršálek z Prahy) proti ministerstvu národní obrany (min. kom. Dr. Petr Schmied) o stabilizační výhodu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-l, kapitán mostního praporu, pobíral jako příslušník III. postupové skupiny dne 1. ledna 1923 požitky IX. hodn. tř. 2. plat. stupně. Dosáhnuv dnem 1. dubna 1923 kvalifikace pro I. post. skupinu, pobíral ode dne 1. dubna 1923 požitky VIII/1 s vybývajicí dobou 2 roků, 9 měsíců, a v důsledku časového postupu ode dne 1. července 1923 požitky VIII/2. Dnem 1. září 1923 byl přemístěn na Slov. a nastoupil v Bratislavě službu dnem 25. září 1923, i přiznány mu dnem 1. září 1923 jako stabilizační výhoda slovenská — t. j. výhoda přearažení do platů vyšší hodn. třídy a event. i vyššího stupně plat. z oně hodn. třídy a plat. stupnice, v níž gážista dne 1. ledna 1923, resp. v době svého přemístění na Slov. byl, — ve smyslu usnesení min. rady z 20. července 1923 (Věstník mno 1923 č. 39 čl. 350) ode dne 1. září 1923 požitky VII/2 a ode dne 1. července 1924 požitky VII/3.

Ve vysvětlivkách k čl. X. řečeného usnesení min. rady, uveřejněných ve Věstníku z 10. května 1924 č. 28 čl. 260, stanovilo mno výnosem z 2. května 1924, že pro přearažení do platů, resultujících ze stabilizační výhody, jest rozhodujícím platové zaaražení gážisty z 1. ledna 1923, i když byl přemístěn na Slov. až po tomto dni, že však případné přeplatky do dne vyhlášení těchto vysvětlivek nemají býti vymáhány.

Příslušná hospodářská správa, odvolávajíc se na tento výnos mno, předepsala st-li k náhradě 3.778 Kč 60 h na přeplacených požitcích za dobu od 1. června 1924 do 30. dubna 1926 z důvodu, že st-li byla neprávem přiznána stabilizační výhoda ve větším rozsahu než mu přináležela, neboť měl býti ve smyslu nových předpisů zaaražen dnem 1. září 1923 do platů VIII/2, / třeba těchto platů požíval již od 1. čer-

vence 1923 / a dnem 1. června 1924 do platů VII/1 a nikoliv do platů VII/2, resp. VII/3.

Nař. rozhodnutím zamítlo mno st-lův rekurs podaný do tohoto účetního nálezu z důvodu, že podle Věcného Věstníku 1924 č. 28 čl. 260 (k čl. X-2) jest pro přeřazení do platů se stabilisační výhodou rozhodujícím platové zařazení gážisty z 1. ledna 1923 i u těch gážistů, kteří byli přemístěni na Slov. teprve po tomto dni.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou.

Stížnost namítá, že shora uvedené ustanovení generelního výnosu Věstník 1924 čl. 260, odporuje výše cit. usnesení min. rady o úpravě hmotných poměrů voj. gážistů na Slov. a Podk. Rusi, uveřejněnému ve Věstníku 1923 čl. 350.

Stížnost přehlíží však, že čl. X. tohoto usnesení min. rady zmocňuje mno, aby výhody tam uvedené, tedy i stabilisační výhody, ze služ. důvodů buď zcela nebo z části odepřelo, — a tudíž i jakkoliv obmezilo. Vzhledem k tomuto zmocnění nelze shora uvedené ustanovení Věstníku 1924 čl. 260 uznati za nezákonné. Stanovilo-li mno omezení zde obsažené z důvodů služebních, nemůže nss přezkoumávati, kdyžť z obsahu výnosu onoho nijak nevyplývá, že by se tak bylo stalo zřejmě z důvodů jiných.

Uvedl-li st-l při ústním líčení, že v jeho osobě nebylo žádných služ. důvodů pro obmezení stabilisační výhody slov., jest námitka tato nepřipadná, ježto omezení jeho stabilisační výhody nebylo v nař. rozhodnutí vysloveno z důvodů služebních jeho osoby se týkajících, nýbrž právě jen u provádění generálního omezení, obsaženého ve Věstníku 1924 čl. 260.

Č. 7619.

Honební právo (Čechy): * Ani z českého honebního zákona ani z licitačního řádu z 15. září 1786 nelze vyvozovati, že by zbrojní pas vydražitele honitby a plnou moc pro zástupce, jenž jeho jménem dražil, bylo předložiti již při dražebním roku.

(Nález ze dne 10. prosince 1928 č. 18.046.)

V ě c: Josef F. v Ů. proti zemskému správnímu výboru v Praze o pronájem honitby.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Podle protokolu ze 13. června 1926 vydražil ve veř. dražbě pronájem společenstevní honitby v Ů. na dobu 6 roků, počínajíc dnem 1. února 1927, ředitel velkostatku Josef S. v zastoupení velkostatku p-ckého. Stížnosti, již do tohoto pronájmu podal Josef F., žal. úřad postupem instancí nevyhověl. — — —

O stížnosti nss uvážil: — — —

Stížnost má za to, že sporný pronájem veř. dražbou jest neplatný proto, že při draž. roku p'nomocník vydražitelky Anny Marie Sch., vlastnice velkostaku p-ckého, a) nepředložil zvláštní plnou moc své zmocnitelky a b) nepředložil její zbrojní lístek, jak předpisuje zákon, ani nevykázal, že není u vydražitelky překážek s hlediska § 28 hon. zák.